

Джерела та література

1. Портер М. Конкуренция. – С.-Пб., М. К., 2000. – С. 207.
2. Мингалева Ж., Ткачева С. Кластеры и формирование структуры региона // Мировая экономика и международные отношения. – 2000. – № 5. – С. 97.
3. Чекмарев В.В. Рынок ролей экономических концепций // Книга об экономическом пространстве. – Кострома: КГУ им. Некрасова, 2001. – 341 с.
4. Безвужко Є. Кластери та їх роль у відродженні економіки Поділля // Перспективні дослідження. – 1999. – № 2. – С. 17.
5. Матвеев Є.Е. Інформаційна структура ринків в умовах глобалізації // Соціально-економічні дослідження в перехідний період. Транскордонне співробітництво, ринкова інфраструктура та фінансово-інвестиційна діяльність (36. Н. пр.). Вип. 6 (XXVII) / НАН України. – Львів, 2002. – С. 395 – 408.

Мудра М.І.**СИСТЕМА АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ З ІНОЗЕМНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ**

Система антикризового управління відрізняється від загального менеджменту, оскільки вводиться в дію тоді, коли підприємство перебуває в передкризовому або кризовому стані. Вихідним пунктом аналізу з метою встановлення необхідності проведення антикризових заходів є чітке визначення всіх зобов'язань підприємства – внутрішніх та зовнішніх та причин, які перешкоджають їх виконанню.

Антикризове управління розглядається незалежно від величини підприємства та галузевої належності, оскільки для такого управління є загальні базові чинники, які можна застосовувати в усіх випадках. На практиці антикризове управління виходить за межі лише здійснення заходів при банкрутстві і санації підприємств. Воно включає комплекс заходів щодо повернення підприємства до стійкої прибуткової (або дохідної) діяльності.

Невиконання підприємством своїх зобов'язань свідчить про два основні моменти: або менеджмент підприємства є недобросовісним і вважає можливим їх не виконувати; або підприємство дійсно не має змоги виконувати свої зобов'язання. У першому випадку підприємство повинно мати можливість виконати свої зобов'язання за рахунок високоліквідних активів і продовжувати виробничу діяльність, тоді кризовий стан підприємства не проявляється і неможливість виконати зобов'язання може бути відносною та тимчасовою. У другому випадку наявна криза і потрібно вводити антикризове управління як єдиний засіб продовжити діяльність підприємства в прийнятих для керівників та суспільства формі.

На практиці заходи з антикризового управління підприємствами, особливо підприємством з іноземними інвестиціями, не завжди можуть бути адекватними і реально здійсненими, оскільки фахівці на підприємствах зайняті переважно поточною роботою, іноді не вистачає необхідних знань, іноді поліпшенню роботи заважають суто людські інтереси, оскільки особисті вигоди можна мати і в умовах кризового стану. Бажано, щоб систему антикризового управління здійснювали окремо виділені фахівці, а ще краще – фахівці з антикризового управління.

При застосуванні заходів з антикризового управління на підприємстві з іноземними інвестиціями треба враховувати певні особливості функціонування такого підприємства. Вони полягають насамперед в цілеспрямованому використанні інвестицій, дотриманні інвестиційної стратегії підприємства, врахуванні можливого валютного або іншого фінансового ризику, а також у запобіганні недобросовісній поведінці іноземних інвесторів. Це виявляється у скиданні на підприємство застарілих технологій; згортанні виробництва і науково-технічних робіт з метою переведення їх за кордон; купівлі підприємства з метою його перепродажу; перетворенні підприємства країни інвестицій в технологічний придаток країни інвестора.

Для запобігання кризовому стану підприємства з іноземними інвестиціями потрібно розробляти політику управління ліквідністю та платоспроможністю підприємства. Якщо у підприємства є можливість вибору, задача антикризового управління полягає в розробці оптимального варіанту спрямування коштів у виробничі засоби за критерієм максимізації рівня ліквідності. І навпаки, коли підприємство вкладало кошти у неліквідні елементи виробництва, то управління ліквідністю в такому випадку полягає у забезпеченні повернення інвестованих коштів в найкоротші строки.

Слід також зважати на те, що Україна, як країна з перехідною економікою, не застрахована від криз, швидке поширення яких зумовлює глобалізація. Локальні економічні кризи можуть мати регіональні або навіть глобальні негативні наслідки.

Отже, у своїй антикризовій політиці підприємству потрібно враховувати всі зазначені особливості і загрози. Усвідомлення того факту, що підприємство знаходиться в кризовому або передкризовому стані, дозволяє вчасно розробляти відповідні заходи для виведення підприємства з кризи, а постійний моніторинг економічних показників запобігає їх подальшому різкому погіршенню.

Муратгазієва Э.**ПРИВЛЕЧЕНИЕ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ В УКРАИНУ**

Глобализация, как феномен планетарного масштаба, втягивает все более новые страны, регионы, территории. Международная конкуренция, мировое разделение труда, интеграционные процессы, которые происходят на всех континентах, вовлекают страны, которые еще вчера были далекими от динамики мировых хозяйственных тенденций, активно присоединяются к внешнеэкономической конкуренции, принимают вызовы глобализации, адаптируются к жестким условиям мирового рынка.

Как следствие, возникает проблема научного обеспечения деятельности органов государственной власти и местного самоуправления к привлечению иностранных инвестиций. Так как привлечение иностранных инвестиций и совместная работа с иностранными инвесторами является одним из главных аспектов, который определяет направления и приоритеты международной экономической деятельности Украины, формы ее участия в европейских интеграционных процессах.

Накопление капитала - основной способ обеспечения инновационного развития экономики, инвестирование в инфраструктуру, социальную сферу, образование. Относительно устаревшая техника ограничивают конкурентоспособность изготовленной продукции на мировом рынке, уменьшают возможность иметь значительные резервы иностранной валюты. Прямые иностранные инвестиции дают возможность через инвестиционные товары получать необходимую передовую технику. Отечественные предприятия получают возможность внедрять «ноу-хау» и новые производственные технологии,